16 Jaar. No. 23. — 's HERTOGENBOSCH. — Donderdag 22 Februarij 1844

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTSPRIJS
Voor de Stad. . f 12.
Franco per post. » 14.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

ADVERTENTIEN
15 cents de regel
behalve 35 cents zegel

(Verschijnende driemalen in de week) Dingsdag, Donderdag en Zaturdag.

EENE HERINNERING UIT DE GESCHIEDENIS DER NEDERLANDEN.

Verscheidene dagbladen hebben het ministerie herinnerd aan een historisch feit, dat in de huidige omstandigheden van het rijk droevige vooruitzigten moet doen wezen. Men heeft in het geheugen terug geroepen de gevolgen, welke eene gelijksoortige belasting, als die, welke nu aanhangig is, onder het bestuur van den hertog van Alba heeft veroorzaakt. Als iets in staat is, om op het ministerie en de vertegenwoordiging invloed uit te oefenen, dan zullen zij daaruit zien kunnen, hoe onuitvoerbaar eene fiskale wet is, die in die gewigtige geheimen der familiën indringt, welke de man niet zelden voor de vrouw, de vader voor de kinderen verbergt, terwijl zij tevens de middelklas van het land met verarming bedreigt.

Men heeft het in de gedachten terug geroepen, dat Willem de Zwijger, de voorvechter van Neêrlands onafhankelijkheid en vrijheid, zijn doemvonnis over de belastings-wet van Alba heeft uitgesproken. Er zijn sinds 300 jaren verloopen, zegt *le Temps*, en dat tijdstip heeft het doemvonnis niet verzwakt. Het is nog geen jaar geleden, toen een minister des Konings openlijk verklaarde, dat dusdanige financieele maatregel, als waarmede men het land wil verderven, alleen *misrekening*, *meineed*, *zedeloosheid*, *rampspoed* zoude aanbrengen.

En toch wil een door welmeenendheid verblind, roekeloos ministerie, voortgestuwd door eene niet minder roekelooze faktie, onder de regering van een afstammeling van Willem den Zwijger, den ridderlijken, vrijzinnigen, zijn volk beminnenden Koning, Willem II, eene wet doordrijven, welke even verderfelijk, even onregtvaardig, even tyranniek, als die van Alba, werken moet!

Wij hebben de regering menigmaal gewaarschuwt tegen den afgrond, waarheen men dezelve door volharding schijnt te willen slepen. Wij waarschuwen haar andermaal, en bidden haar zich wel te bedenken, alvorens zich onherroepelijk op een terrein te wagen, waarop Philippus II. de souvereiniteit der Nederlanden verloor.

Men verblinde zich niet, met op verandering van tijden te wijzen. Want wij herhalen, wat wij nadermalen gezegd hebben, dat er eene faktie bestaat welke, den troon vijandig, der republiek genegen is; eene faktie, welke de kroon bedreigt, en op den val van den oudsten tak der Bourbons gewezen heeft; eene faktie, die heeft aangetoond, hoe een naar hunne berekeningen wel zamengesteld parlement, dat is vertegenwoordiging, den Koning kan onttroonen, om zijn rijk aan den tweeden tak (al ware het slechts onder den titel van het voormalige stadhouderschap) over te geven.

En zou men geen gevaar loopen, die rusteloze faktie, in de hand te werken, die alles te baat neemt, om haar doel te bereiken, hier leugen en laster, daar godsdiensthaat, ginds politieke en financieele ongelegenheid?

Hij zoude wel oppervlakkig zijn, die daarin geen gevaar wilde zien, en hij laadt eene verschrikkelijke verantwoording op zich, die de lessen der geschiedenis versmadende, Vorst en vaderland waagt aan financieele plannen, die nooit geen redding, en op zijn best genomen slechts uitstel van en daarom een grooter bankroet zullen voorbereiden.

ENGELAND.

LONDEN den 17 Februarij.

De voortgezette debatten over de motie van den markies van Normanbij, wegens een onderzoek naar de oorzaken der in Ierland heerschende ontevredenheid, hebben eergisteren het Hoogerhuis weder uitsluitend bezig gehouden. Onder degenen welke de motie ondersteunden behoorde lord Monteagle, die beweerde dat men de tegenwoordige Ministers wantrouwde, dewijl hunne geheele politiek ten opzigte van dat Land in strijd met de gevoelens en wenschen der inwoners was, terwijl de graaf van Ripon daarentegen die politiek op alle punten verdedigde. Nadat eene hooggaande persoonlijke twist, tusschen de lords Brougham en Campbell, welke laatste den eersten beschuldigde dat hij gedurig van beginsel veranderde, hetwelk door lord Brougham geloochend werd, het Huis een geruimen tijd had opgehouden, is het tot eene stemming gekomen, en de motie, met honderd vijf en zeventig tegen acht en zeventig stemmen, verworpen.

In het Lagerhuis is het, op de soortgelijke motie van lord J. Russell wegens Ierland, nadat de beraadslagingen daarover, van Dingsdag af, dagelijks zijn voortgezet, nog tot geen besluit gekomen. Woensdag voerde sir G. Grey onderanderen het woord, en vroeg, terwijl hij erkende dat de sollicitor der Kroon niet anders had kunnen doen dan de namen der tien Roomsch-Katholijke gezworenen van de lijst te schrappen, of dit niet juist den treurigen staat van een Land bewees, welks regtspleging grootendeels uit lieden van die geloofsbelijdenis bestond, en waar niet één man onder hen gevonden werd, die zich niet aan de zijde van de tegenstrevers der Regering geschaard had. De minister Graham, zeide die spreker verder, had erkend dat eene militaire bezetting van Ierland niet bestendig kon wezen, maar dan behoorde men ook te weten door welke zachtere en meer verzoenende middelen het Gouvernement de Ieren tot gehoorzaamheid terug dacht te brengen.

Terwijl eergisteren de eerste der sprekers aan het woord was, trad de heer D. O'Connell de zaal binnen, en werd door de leden der Oppositie met langdurig gejuich verwelkomd, hetwelk de Konservative bladen ten sterkste gispen.

Onder de sprekers op dien dag behoorde lord Howick, die wilde dat aan de Roomsch-Katholijke Kerk in Ierland, even als zulks vroeger in Engeland en Schotland geschied is, de vroeger genoten begiftigingen wierden terug geschonken, of wel dat de inkomsten der Gevestigde Kerk tot bevordering van het onderwijs wierden aangewend, en dat aan elk Kerkgenootschap zou worden overgelaten in de vervulling [illegible] voorzien.

De minister lord Stanley heeft, in de zitting van gisteren, het Gouvernement op verschillende punten verdedigd, maar tevens de bereidwilligheid der Ministers verklaard om de grieven hunner Roomsch-Katholijke landgenooten, zoo veel zulks mogelijk was, weg te nemen; doch dit, zeide zijn Lordschap, mogt niet zoo ver gaan dat men de regten der gevestigde Kerk daaraan opofferde.

Ook gisteren avond is deze beraadslaging voortgezet. Onder anderen heeft de heer Buller gezegd dat hij met den heer O'Connell nopens alle vraagstukken, behalve nopens dat der afscheiding, had gestemd, en dat hij hem nu, in zijnen tegenwoordigen gedrukten staat, niet verlaten zou. Hij moest alle sluijers wegrukken, en kwam er rondweg voor uit, dat de R. Katholijken ten diepste en bestendig van Engeland vervreemd waren, dat het alleen beteugelde door middelen, gelijk staande met die, waarmede Oostenrijk Lombardije en Rusland Polen behield. Hunne volstrekte gehoorzaamheid aan de wenken van den heer O'Connell, hunne kalmte onder zijne leiding waren bedenkelijke verschijnselen. Genoemde heer was ingevolge eene zeer dubbelzinnige wet en door zeer dubbelzinnige middelen schuldig verklaard. Zulk eene uitspraak zou Ierland volstrekt niet tot rust brengen, en die staat der gemoederen is allergevaarlijkst bij een vreemden oorlog. Die denkwijs was een opstand tegen Engeland. Waarom sloot men de ooren voor de regtvaardigste klagten; waarom hief men van de armste bevolking der wereld lasten, om daarmede de geestelijken te verrijken van eene kerk, welke de Katholijken ketterscheldden? Hij bezwoer de ministers eene verzoenende staatkunde aan te nemen, en de opgemelde belasting der R. K. ten behoeve der Protestantsche geestelijkheid, af te schaffen.

Lord Stanley, daarentegen, bestreed heftig het voorstel van J. Russell, ... dat de Ieren een volk ... Wat had het bewind gedaan door wettige middelen ...

len den hoofdleider der beweging voor den regter geroepen. De militaire bezetting van Ierland is niet talrijker dan onder het vorige bestuur. Integendeel was zij wel 2000 man minder. H. beweerde dat de gezworenen, dat de proc.-gen. derzelver pligt in de vervolging tegen den heer O'Connell hadden gedaan. Wat de grieven van geestelijken aard betrof, niet de misbruiken, maar het bestaan zelf van de Protestantsche kerk was in Ierland een doorn in de oogen. Nu wierp Lord J. Russel die teedere kwestie op; terwijl, als hij morgen in het bewind was, hij niets zou kunnen noch durven doen, om die te regelen. Alles kwam neder op de vraag, of men de Protestantsche kerk wilde vernietigen? De Katholijke leden des parlements hadden zelf den eed afgelegd, dat zij er niet aan te kort zouden doen. Hij las dien eed te midden van eene plegtige stilte voor, besloot met eene verklaring in 1829, door Lord Palmerston gedaan, tegen alle verbond van partijen in het parlement, met het doel om de Protestantsche kerk aan te tasten.

Hierna is de beraadslagen weder verdaagd.

— Blijkens berigten uit Dublin, van 15 dezer, had de bekende uitspraak der Jurij eerder somberen ernst dan hartstogtelijke uitingen van misnoegen onder de bevolking te weeg gebragt. Te Tuam hebben vele inwoners hunne huizen met rouwteekenen voorzien, en den dag als een van vaste en boete doorgebragt. In de hoofdstad zelve en de naburige plaatsen zijn, in de kapellen der Roomsch Katholijken, gebeden voor O'Connell ten hemel opgezonden.

Velen geloofden dat, wanneer het Geregtshof te Dublin zijne zittingen hervatten zal, de advokaten der aangeklaagden het regt zullen laten gelden om, binnen de vier daartoe bij de wet toegestane dagen, de gronden in te brengen op welke zij beweren dat het Hof op de gedane uitspraak der Jury geen vonnis uit kan spreken.

SPANJE

In alle steden van Spanje, welke Maria Christina moet doortrekken, worden toebereidselen gemaakt om die Vorstin met de aan haar verschuldigde eerbewijzingen te ontvangen. Te Barcelona heeft de Baron de Meer het paleis verlaten, dat hij thans bewoont, opdat men daar de noodige toebereidselen tot hare ontvangst zou kunnen maken. Uit vele provincien van Katalonie begeven zich deputatien naar Barcelona, om aldaar H. M. hunne hulde te brengen; ook is den 8 dezer in die stad aangekomen de generaal Cotoner, gedeputeerde van Majorka die belast is de Koningin uit naam van de bewoners der Balearische eilanden geluk te wenschen.

Er bestaat welligt geen voorbeeld van eene zoodanige schielijke omkeering in de openbare meening, die veroorzaakt schijnt te worden door de hoop, welke het spaansche volk koestert, dat Maria Christina een einde zal maken aan al die verdeeldheden, welke de orde en de rust in het schiereiland aanhoudend verstoren.

Men meent dat Maria Christina terstond na hare aankomst te Madrid voornemens is een einde te maken aan de huwelijkskwestie van hare dochter, en dat zij het aanzoek van den oudsten zoon van don Francesco de Paule, den hertog van Kadix, zal ondersteunen. Hoe dit ook zij, dit is zeker, dat zij het koninklijk gezag weder wil herstellen, waartoe zij aanzienlijke sommen met zich heeft gevoerd. Ook meent men dat zij spoedig eene verandering van ministerie zal bewerken, daar zij Gonzales-Bravo zeer vijandig is.

Men heeft geene nadere tijding over de revolutionaire bewegingen in Spanje en Portugal.

FRANKRIJK

PARIJS den 16 Februarij.

Eergisteren hebben de Koning, de Koningin en het Koninklijk Gezin de Koningin Maria Christina nogmaals bezocht, die dan gisteren ten een ure de reis naar Spanje heeft ondernomen. De Koningin was, vergezeld van hare drie nichten, kinderen van don Francesco de Paule, welke deze aan hare zorg toevertrouwd heeft, den weg over Blois, Avallo, Chalon, Lyon, Valence, Avignon, Nimes, Montpellier, Narbonne en Perpignan genomen. De Spaansche Ambassadeur te Parijs, de heer Martinez de la Rosa, zal H. M. tot aan Sens begeleiden, waar men den eersten nacht zal doorbrengen, en de ridder d'Aquilera, eerste secretaris der ambassade, zal haar tot de Spaansche grenzen vergezellen.

— Men heeft dan eindelijk besloten, dat de abt Combalot voor het hof van Assises der Seine te regt zal staan, als aangeklaagd van, in zijn onlangs uitgegeven geschrift tegen de Universiteit, eene openbare instelling gelasterd, de ingezetenen tot minachting daarvan aangezet, en bij de verschillende klassen der maatschappij haat en verachting tegen het Gouvernement des Konings verwekt, of althans pogingen daartoe aangewend te hebben. Wij zullen zien, hoever men het brengen zal met een verdienstelijk geleerd schrijver te vervolgen, die zich te regt verontwaardigd heeft gevoeld over het onregt, dat men de Katholijken aandeed met het in stand houden van het verderfelijk universiteits monopolie.

— De Prins van Joinville wordt zeer spoedig te Toulon verwacht, van waar hij waarschijnlijk met het fregat *la Minerve* en eenige andere schepen naar Tunis zal stevenen, hij zou den Bey van dat Regentschap de tusschenkomst van Frankrijk gaan aanbieden, en de noodige instruktien ontvangen, om de tusschen dezen Barbarijschen Staat en het Hof van Turin ontstane geschillen in der minne te schikken.

BELGIE

Volgens een koninklijk besluit van den 15 dezer zullen, van den 15 Maart aanstaande af, in België geene nederlandsche zilveren muntstukken meer gangbaar zijn; zij zullen echter tot den 15 April daaraan volgende tot betaling der belastingen gestort of bij de ontvangers der directe belastingen, douanen en accijnsen, der registratie en der domeinen, volgens het bestaand tarief, gewisseld kunnen worden.

NEDERLAND

Bij Zijner Majesteits besluit van den 13 dezer zijn, in plaats van de leden welke bij de onderscheiden kamers van Koophandel, met den 31 December jl. hebben behooren af te treden, als mede tot vervulling van ontstane vacatures, tot leden benoemd, als voor 's Hertogenbosch, de heeren Th. A. A. van Rijckevorsel, H. T. J. van der Ven en H. W. Bosch, bij continuatie; voor Tilburg, de heeren J. A. van Spaendonck, J. F. Swagemakers, en H. F. L. Vreede, bij continuatie.

'S GRAVENHAGE den 18 Februarij.

Gisteren heeft de Centrale Afdeeling van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, bij dag en bij avond, konferentie gehouden met Z. Exc. den Minister van Finantien *ad interim* over het ontwerp van wet, houdende eene buitengewone belasting op de bezittingen enz. De konferentie heeft des avonds tot over half 12 ure geduurd. Morgen ten twee ure zal de Kamer eene zitting houden. Men verwacht dat daarin zal worden uitgebragt het algemeen verslag der Centrale Afdeeling over het bedoelde ontwerp. Waarschijnlijk zullen nog, ten gevolge der gisteren gehouden conferentie, eenige veranderingen in de voordragt worden gemaakt. Indien het algemeen verslag in de zitting van morgen mogt worden gedaan, dan ziet men de beraadslagingen over het ontwerp nog in den loop den week, Woensdag of Donderdag aanstaanden te gemoet. Men verzekert dat het lot der voordragt moeijelijk te voorspellen is, daar vele leden hun eind oordeel daarover hebben doen afhangen van de wijzigingen, nog in het ontwerp te brengen, en van den loop dien de beraadslagingen zullen nemen.

— Het Provinciaal Geregtshof van Zuid-Holland, tweede kamer heeft zich donderdag, vrijdag en zaturdag ll., onder het voorzitterschap van den heer mr. Philipse, bezig gehouden met de behandeling der zaak van Antje van Harten, oud twintig jaren, beschuldigd van: 1° moedwilligen doodslag, met voorbedachte rade gepleegd (moord); 2° diefstal ten huize van haren meester, tijdens zij bij denzelven voor loon in dienst was, jegens eene medediensmaagd aldaar inwonende en 3°, moedwillige brandstichting, in een bewoond gebouw gepleegd.

'S GRAVENHAGE den 19 Februarij.

Men meent stellig te kunnen verzekeren, dat al hetgene dezer dagen verspreid is, onder anderen wegens eene ophanden zijnde aftreding van den heer Schimmelpenninck, als minister van binnenlandsche zaken, zijne vervanging in die betrekking door den heer van Ewijck, en die van dezen, als gouverneur van Noord-Holland, door den heer van Rappard, thans directeur van Zr. Ms. Kabinet, onder die talrijke ongegronde geruchten behoort welke van hier aan sommige dagbladen worden toegezonden.

— In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden is ingekomen eene missive van Z. Exc den Minister van Finantien *ad interim*, houdende mededeeling van het verslag van het gebruik der geldmiddelen over den jare 1842, vergezeld van eene nota tot toelichting. — Zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Centrale Afdeeling doet verslag nopens het ontwerp van wet, houdende eene buitengewone belasting op de bezittingen enz. — De voorzitter stelt voor, de beraadslagingen over dat ontwerp te openen op aanstaanden Donderdag, des morgens ten elf ure.

De heer de Man vindt er bezwaar in, dat de beraadslagingen reeds dien dag zullen aanvangen. Eerst morgen zal het verslag der Centrale Afdeeling worden medegedeeld. Dan zal men eerst de veranderingen kennen, welke alsnog door de Regering in het ontwerp zijn gebragt. Het is dus noodzakelijk, dat men een dag langer den tijd hebbe het voorstel in zijn geheelen omvang, zoo als het in beraadslaging zal komen, te onderzoeken.

Eenige leden ondersteunen dat gevoelen.

De heer van Dam van Isselt vindt dat uitstel alleen dan noodzakelijk, wanneer in het systema der Regering, of in den grondslag der wet, verandering wordt gebragt. Is dit het geval niet, dan vermeent hij dat de beraadslagingen op aanstaanden Donderdag een aanvang moeten nemen.

De Voorzitter zegt, dat het moeijelijk is om op deze vraag te antwoorden, doch dat hij niet gelooft dat het systema der wet eenige verandering heeft ondergaan.

De heer de Man merkt op, dat het gewigt der veranderingen betrekkelijk is, en dat het onmogelijk is, vooraf te bepalen, of de veranderingen al dan niet in het sijstema der wet ingrijpen.

De heer Bruce ondersteunt dat gevoelen. Het stelsel der wet is wel niet veranderd, maar er zijn toch hoogst belangrijke wijzigingen in het ontwerp gebragt, als, onder anderen, 1°, dat het bedrag der belasting in sommige klassen veranderd is en eenige verhooging heeft ondergaan, en 2°, dat zij, die in de vrijwillige leening hebben deel genomen, bij het doorgaan der belasting, hun aandeel alsdan *gratuit* kunnen doen beschouwen. Het is dus voorzigtig, dat men der Kamer een dag langer van beraad late.

Ter stemming overgegaan zijnde, is met eene meerderheid van 42 tegen 10 stemmen besloten, de beraadslagingen aanstaanden vrijdag een aanvang te doen nemen.

Voor de beraadslagingen op aanstaanden donderdag hebben gestemd de heeren Ingenhousz, van Riemsdijk, van Golstein, Hoeufft, Gouverneur, Corver Hooft, den Tex, Mutsaers, van Dam van Isselt en Luyben.

— De Commissie tot de verzoekschriften heeft, bij monde van den heer Uytwerff Sterling, verslag gedaan op een stuk, geteekend Driewerf Malaise, hetwelk, voor zoover men daaruit kan opmaken, de strekking heeft, de leden tegen de belasting op de bezittingen te doen stemmen. — Dit stuk wordt, als ongeteekend, ter zijde gelegd.

— Nog doet de heer Sterling verslag op een aantal stukken, houdende [illegible]

gestelde belasting op de bezittingen. Daaronder te hooren: 1°, een adres van J. Hendriks, koopman te Amsterdam; 2°, van ingezetenen van Stompwijk en den Leydschendam; 3°, van den gemeenteraad van Mijnsheerenland Moerkerken; 4°, van M. J. Catz en P. Janssen, te 's Gravenhage, enz. — Ter griffie.

De Vergadering wordt gescheiden tot aanstaanden vrijdag, des morgens ten elf ure.

HENRICUS DEN DUBBELDEN,

Door de Gratie Gods en des Apostolischen Stoels

BISSCHOP VAN EMAUS,

VICARIUS APOSTOLIEK

VAN 'S HERTOGENBOSCH,

AAN ZIJNE ONDERHOORIGE GELOOFSGENOOTEN,

ZALIGHEID IN DEN HEER!

Is de veertigdaagsche Vaste, B. G. zoo als wij U verleden jaar zeiden, in het bijzonder ingesteld, om ons daarin door boetvaardigheid, gebeden en goede werken tot het H. Sacrament der *Biecht* en der *H. Paasch-Communie* waardiglijk voor te bereiden: zoo is nogtans deze zelfde tijd in den geest der H. Kerk niet minder bestemd, om met meer ernst en ijver op de belangen van onze ziel en eeuwige zaligheid in het algemeen te doen denken, en dien ten gevolge besluiten te maken en middelen te beramen, welke niet alleen in de H. Vaste, maar ook in het jaar, ja gedurende het gansche leven, vruchten der zaligheid dragen.

Voor het aanschijn des Heeren nedergeknield en voor God overwegende, wat wij, overeenkomstig onzen herderlijken pligt, U heden, bij de vernieuwing dier gezegende dagen, als meest doelmatig ter bevordering van dit uw eeuwig geluk zouden voorhouden, is onze aandacht al dadelijk gevestigd op een der voornaamste tijdvakken van 's menschen leven, dat namelijk, van het AANGAAN VAN EENEN STAAT, dewijl volgens alle beginselen van ons H. Geloof van het goed of kwalijk aanvaarden van eenen staat, veelal het deugdzame of zondige leven, de zaligheid of de verdoemenis afhangt.

Dit onderwerp ofschoon misschien meer belangrijk voor diegenen, welke nog eenen staat des levens moeten verkiezen, en dus hierin regtstreeks betrokken zijn, is echter mede van het hoogste gewigt voor alle ouders en oversten met betrekking tot hunne kinderen en onderdanen, ja zelfs voor al diegenen, welke reeds [in eenen] staat zijn ingetreden, zoodat deze onze vermaning U allen, en ieder van U in 't bijzonder aangaat.

Stellen wij als eene onbetwistbare waarheid des geloofs vooruit: dat God ons in zijne Kerk tot de heiligheid heeft geroepen, en daartoe in dezelve zoovele middelen heeft ter hand gesteld; want dit *is de wil van God* (zegt de Apostel) *dat gij heilig wordt.* — Doch ditzelfde Geloof leert ons, dat God daarom niet alle geloovigen door denzelfden levens staat tot die heiligheid wil geleiden; maar dat hij voor verschillende personen, verschillende levens staten heeft daargesteld, en betrekkelijk daaraan bijzondere genaden en hulpmiddelen ter zaligheid heeft verbonden; zoodanig dat, niettegenstaande de staat op zich zelven verheven en heilig zij, dezelfde staat voor den eene eene gelegenheid van zaligheid en voor den andere van zijnen eeuwigen ondergang kan zijn, naargelang de roep en de voorbereiding tot dien staat geweest is.

Hoezeer nu de levensstanden veelvuldig zijn, kunnen wij nogthans dezelve, voor deze verhandeling, in twee voorname staten onderscheiden: te weten den *Geestelijken* en den *wereldlijken staat*, onder welken laatsten wij inzonderheid verstaan den *staat des Huwelijks*.

Wat den Geestelijken staat betreft, het is de H. Schrift zelve, die ons in uitdrukkelijke bewoordingen bevestigt, dat tot het *H. Priesterschap* eene bijzondere roeping vereischt wordt: *niemand*, zegt de Apostel, *matige zich zelf die eer aan, maar die, even als Aäron, van GOD daartoe geroepen wordt.* — En wat zegt de Zaligmaker van de Evangelische raden, welke in of buiten de kloosters betracht worden, vooral van de verbindtenis om de *maagdelijke zuiverheid* te beleven? *niet allen*, zegt JEZUS, *vatten dit, maar zij, alleen aan wie dit gegeven is*, zij, die door eene bijzondere genade van God hiertoe zijn verkoren, en gesterkt worden om de verbindtenissen van dien verheven staat getrouwelijk te volbrengen.

Ons doelwit is niet, om U heden wijdvoerig over dezen roep of de bereiding tot den geestelijken staat te spreken: wij laten dit aan de zorg uwer onmiddelijke herders over, alleen vinden wij ons gedrongen, om U op te merken, dat, dewijl de algoede Voorzienigheid door het zoo weldadige besluit van Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, de geestelijke vereenigingen in ons Rijk heeft doen herleven, er om die reden, meer grond is tot de vooronderstelling, dat ook thans dit geluk voor een grooter aantal personen in Gods goedheid is weggelegd, waarom wij de ouders en oversten bidden, deze waarschuwing wel te overwegen; dat, gelijk zij zwaarlijk zouden zondigen voor God, met iemand door onbehoorlijke middelen tot dien heiligen stand aan te sporen of op eenige wijze te noodzaken, zij eveneens zich eene groote verantwoordelijkheid op den hals laden, wanneer zij den allezins blijkbaren roep des Hemels over hunne onderhoorigen, vermeten zouden te beletten of te belemmeren.

Doch gaan wij over tot de beschouwing van den roep tot den *staat des Huwelijks*.

Dat ook hiertoe eene bijzondere schikking in Gods Voorzienigheid bestaat, zoodanig dat al diegenen, welke in eene wereldsche betrekking blijven leven, daarom niet alle tot den echtestaat zijn geroepen; en daartoe geroepen zijnde, niet willekeurig elke vereeniging mogen aangaan, maar den wille Gods, ook bepaaldelijk wegens hunne wederpartij behooren te onderzoeken en op te volgen; of, met andere woorden, dat het aangaan van den staat des Huwelijks zoo in het algemeen als in het bijzonder in de wegen der albestierende Voorzienigheid ligt, blijkt ons uit de geheele openbaring.

Immers het is de H. schrift zelve die ons verzekert, dat die liefderijke voorzienigheid zich uitstrekt over alles, *van het eene einde der aarde tot het andere, en alles op de zoetste wijze beschikt* en regelt; dat God *de lelien des velds* en de *vogelen des hemels* verzorgt; dat Hij *alles in mate, in getal en gewigt heeft verordend*; ja tot *de haren van ons hoofd geteld* heeft: — en zou dan die algoede God en Vader onverschillig kunnen wezen nopens den gewigtigen stap, die de mensch op aarde doen moet, en die in een zoo naauw verband staat met zijn geluk voor tijd en eeuwigheid?.... Nopens eenen staat, die door God zelven in het *Aardsche Paradijs* is ingesteld; en in het Nieuwe Verbond door onzen Goddelijken Verlosser, tot een groot en heilig *Sacrament* is verheven?... Nopens eenen staat die, gelijk hij een afbeeldsel is van de vereeniging van JEZUS met zijne bruid de H. KERK, even als deze ten doel heeft, niet alleen om de maatschappij en de Kerk te doen voortduren; maar zelfs om den Hemel met Gelukzaligen en Heiligen te bevolken en aldus de plaatsen der afgevallene Engelen aan te vullen?...

Neen B. G.! hieraan valt zeker niet te twijfelen. Of wilt gij deze waarheid nog nader bekrachtigd zien, hoort dan wat de groote Apostel aan de gehuwden der stad *Corinte* schrijft: *ik wenschte wel* zegt hij, *dat gij allen waret zoo als ik ben*, dat is: bevoorregt om den staat der maagdelijke zuiverheid te beleven; maar, voegt de Apostel er bij *een ieder heeft zijne bijzondere gave van God, de eene zoo en de andere anders* — weshalve ook voor den staat des Huwelijks bijzondere gaven en genaden door God worden uitgedeeld, die aan die personen eigen zijn, welke tot dien staat door God zijn geroepen en aan dien roep door een godvreezend leven beantwoorden. En dat dit beginsel ook doorgaat met betrekking tot wederzijdschen keus, die voor het Huwelijk plaats heeft, blijkt ons, behalve uit de voorbeelden, welke de H. Schrift in eenen *Isaac, Tobias, Sara* en anderen vertoont, nog daarenboven uit menigvuldige verklaringen, welke de H. Geest ons voorstelt. Zoo zegt God in het Boek der Spreuken: *huis en rijkdom wordt van de ouders verleend, maar eene wijze vrouw*: (of in het algemeen een goed Echtgenoot) *wordt eigenlijk gegeven van den Heer. Eene goede, eene deugdzame vrouw is*, zegt God, *een goed erfdeel; zij is verheven boven alle gaven. Zij wordt gegeven*, van wie? — van God zelven, — aan alle godvreezende menschen, *zij is het erfdeel der godvruchtigen, der deugdzamen*, en waarom? — *tot belooning*, zegt God, *van hunne goede werken*.

Zoo ziet gij dan, B. G.! dat een goed huwelijk alleen op een deugdzaam leven kan volgen, gelijk een rampzalig huwelijk met al deszelfs gevolgen, gemeenlijk de straf is van eene jeugd van zonden en boosheden.

En inderdaad, getuigt dit niet de dagelijksche ondervinding? Is God niet blijkbaar met die huisgezinnen, die den roep des Hemels door een godsdienstig gedrag hebben te kennen en op te volgen? Is Godsdienst en deugd niet, als ware het, hun erfdeel, dat zich van geslachte tot geslachte voortzet? En is Gods zegen, zijn bijstand en zijne genade in voor- en tegenspoed niet aan hunne zijde? Ja B. G., het is op de zulken dat men de Godspraak mag toepassen: *ziet zoo zal den mensch gezegend worden, die den Heere vreest*. Maar ook integendeel! wat zegt die zelfde ondervinding van een huwelijk, aangegaan tegen Gods wil, of met geene behoorlijke voorbereiding? Voor het uitwendige moge hetzelve misschien nog al eenigen glimp van voorspoed hebben, de ware vrede, het genoegen, de zegen des Heeren is daar niet te vinden; met een ondragelijk juk beladen, dat men niet kan afschudden, is de vloek van God over hetzelve uitgestort in de rampen, die de H. Schrift aanduidt; welke zich niet zelden in kind en kindskinderen doen kennen.

En geen wonder, zij hebben zich, voor zoo veel in hen was, buiten den weg gesteld, die de Voorzienigheid hun ter zaligheid had afgebakend, en hebben zoo niet met woorden, met er daad gezegd met de goddeloozen, van welke de H. Schrift spreekt: *verwijder U van ons (o God), wij willen de kennis uwer wege niet*; het is waar, de zaligheid blijft hun in Gods genade nog mogelijk; maar helaas! hoe weinigen, blijkens de ondervinding, eindigen eenen staat des levens met God, dien zij tegen God, dat is met den duivel hebben begonnen! Want gelijk een geleerde Bisschop zegt: » Alles wordt gevaar voor hem die den Heer niet » tot geleider heeft gekozen, terwijl het gevaar » zelve eene veiligheid wordt voor dengenen, die » naar Gods roeping handelt."

Zijt gij B. G.! van deze groote waarheden overtuigd, dan ook zult gij met ons de volgende stelregels als zoo vele wettige gevolgtrekkingen moeten aannemen en in oefening brengen: waarom wij U om de liefde van JEZUS en van uw tijdelijk en eeuwig welvaren smeeken dezelve wel ter harte te nemen.

Eerste gevolgtrekking. Is het de wil van God den mensch tot zijn laatste einde, de zaligheid te brengen in dezen of genen stand: dien Hij hem in zijne goede Voorzienigheid bestemd heeft, en waaraan Hij bijzondere gunsten van genade en volharding heeft vastgehecht; dan voorzeker is het ieders voorname pligt dien wil van God op te volgen; en derhalve dien wil, dien roep zelf te leeren kennen door die middelen, welke God zelf in zijne Kerk aanwijst; dat is door: EEN GODVREEZEND LEVEN; — EEN VURIG EN AANHOUDEND GEBED, vooral, zoo als de H. BERNARDUS dit hier aanbeveelt, door de voorspraak der *Allerh. Maagd*; — EEN HEILIG INZIGT, en eindelijk het RAADPLEGEN van ouders, oversten en van dengenen die met de zielezorg belast zijn.

Tweede gevolgtrekking. Maar aan welke verantwoordelijkheid en schromelijke gevolgen voor dit en het andere leven stellen zij zich bloot, welke die middelen verzuimen, en veeleer de kostbare jaren huns levens, der jeugd en jongelingschap in ongodsdienstigheid, in zonden van overdaad en Godslasteringen, maar bovenal van onkuischheid overbrengen, en aldus zonder goddelijke roeping, zonder voorbereiding, eenen staat des levens intreden, die immers maar rampzalig in allen opzigte voor hen zijn kan!... En is dit zoo, B. G. oordeelt dan zelf, (om ons bij den staat des *Huwelijks* te bepalen) wat men denken moet van diegenen, die van hun *zestiende*, *zeventiende* jaar enz. reeds verkeer, neen liever een zondigen omgang aanknoopen, of later voortzetten, zonder eenig vooruitzigt tot een geschikt huwelijk, en die derhalve niets dan losbandigheid en zonde kunnen beogen? — die den wil van God en van de H. Kerk opzettelijk wederstreven met een verkeer te beginnen met *onkatholijken*; — of zich roekelooze *trouwbeloften* te verbinden, misschien om zich te vrijer aan ontuchtigheid schuldig te maken. En alzoo helaas! nieuwe banden van satan te smeden?... Die ook dan wanneer er nog al eenig vooruitzigt, tot een goed huwelijk bestaat, verkeer nemen zonder voorkennis, of in strijd met de redelijke verlangens hunner ouders; — of, wel dat verkeer jaren en jaren ligtzinnig blijven aanhouden; — daarvan eene naaste gelegenheid van zonde maken; en buiten het oog en den toegang der ouders, in afgezonderde plaatsen, zich vrijwillig in het gevaar stellen, of voor het aanschijn van God gruwelen plegen, die zij in het bijzijn van menschen niet eens zouden durven noemen? Is dit de weg om Gods wil te kennen en zich tot dien gewigtigen stap voor te bereiden? — Moest niet veeleer eene brave jonge dochter, wanneer zij tot onerbaarheid wordt aangezocht, bij haar zelve denken: » Die persoon is » mij niet aan God gelegen, dien ik ten koste » mijner ziel, den prijs van het Bloed van JEZUS, » zoude moeten koopen, ja ten koste van mijn geluk voor tijd en eeuwigheid!" — En waarlijk B. G.! indien de Aartsengel RAPHAËL zeide: *dat de duivel magt heeft over degenen, die het huwelijk aangaan, om God uit hunne gedachten uit te sluiten en zich der wellust over te geven*; welk zal dan het lot zijn dergenen, die zich op zulke Goddelooze wijze zelfs voor het huwelijk begeven en zich aldus ten huwelijk voorbereiden?

Derde gevolgtrekking. Welk een zwaarwegende gewetenspligt volgt uit deze beschouwing niet voor de *ouders en oversten*, om te zorgen dat die panden, welke zij van den Hemel ontvangen hebben, dien weg, dien levensstaat ingaan, die hen ten Hemel moet geleiden. Tot welke eene waakzaamheid en zorg zijn zij derhalve niet gehouden, dat hunne kinderen en onderhoorigen de noodige *middelen* nemen, en de *gevaren* vermijden, die wij hebben opgenoemd; overtuigd dat hunne zielen, hun *bloed*, zoo als de Profeet zegt, uit de handen der oversten zal geeischt worden. — Dat dan ook hunne eerste zorg zij niet tijdelijke schatten eer of grootheid der wereld, maar de zaligheid, *het rijk Gods en deszelfs geregtigheid* in hunnne kinderen te behartigen, verzekerd zijnde, dat daarmede *al het overige* van God *zal toegeworpen worden*.

Vierde gevolgtrekking. Eindelijk dat ook diegenen, welke bereids eenen staat des levens zijn ingetreden, uit deze verhandeling afleiden of zij al dan niet met de noodige vereischten zich daartoe hebben voorbereid. Mogen zij dit vertrouwen, dat dan bij de dankbaarheid tot God, hunne voorname zorg zij te volharden in het wel betrachten der pligten aan hunnen staat verbonden, en volgens de vermaning van den H. PETRUS, *door goede werken hunnen roep te verzekeren*, wetende dat alleen *die volhard zal hebben, de zaligheid zal beërven*: — doch dat ook diegenen, welke zich misschien voor God schuldig moeten erkennen, door boetvaardigheid hunnen misstap trachten uit te wisschen en te verbeteren, en door geduld en lijdzaamheid in de rampen en wederwaardigheden, die zij zich door hunne zonden hebben berokkend, de goddelijke gramschap trachten te bevredigen *om genade en hulp te vinden ten bekwame tijde.*

En B. G. kan hiertoe voor hen, en voor u allen een bekwamer tijd en gelegenheid zijn dan de tijd van boetvaardigheid, van verzoening en van genaden, dien wij gezamelijk gaan beginnen? . . . O, gij dan allen, die u voor eenen levensstaat voorbereid, maakt u *deze dagen van zaligheid* ten nutte, om uw geweten, uwe ziel te zuiveren van zonde door de boetvaardigheid, door eene goede ja, wanneer dit noodig of nuttig mogt wezen, eene algemeene biecht; wetende, dat *de wijsheid, de verlichting van God niet daalt in een hart dat aan zonde onderhevig is*: vermijdt alle gevaren van doodzonde; nadert dikwerf waardig tot de heilige Sacramenten, bidt vurig en standvastig om Gods wil te kennen; raadpleegt uwe oversten en bindt u aan den raad die u van Gods wege gegeven wordt, onderzoekt uw eigen hart, en wat gij wenschen zoudet gedaan te hebben op uw sterfuur. . . . Ouders en overste vereenigt te dien einde uwe gebeden, uwe versterivngen en liefdewerken, zoo zal gewis de H. Vastetijd een tijd van zaligheid voor u allen wezen, dat is voor velen, naar wij vertrouwen, de grondslag daarstellen voor hun tijdelijk en eeuwig geluk in de voorbereiding tot den staat, en in anderen dit geluk bestendigen en volmaken. —

Volgens aangenomen gebruik, bevelen wij daarenboven in uwe godsvrucht de geheele H. Kerk met haar zigtbaar Opperhoofd op aarde, den Stedehouder van JEZUS CHRISTUS, Zijne Heiligheid GREGORIUS XVI, het Vaderland met Z. M. onzen geëerbiedigden Koning en Hoogstdeszelfs Koninklijk Huis, ten einde de goede God Zijne dierbare zegeningen over Kerk en Staat uitstorte, en ons alle van geestelijke en tijdelijke onheilen beware.

Gegeven te *St. Michiels-Gestel*, den 8 *Februarij* 1844.

DE BISSCHOP VAN EMAUS, Vic. Apost. voorn.,

(L. S.) † **H. DEN DUBBELDEN.**

Op bevel van Zijne Doorl. Hoogw.

G. P. WILMER, Secretaris.

Advertentien.

*** Het behaagde den Almagtige de jongste onzer lievelingen, ANNA BARBE ELISABETH in den ouderdom van ruim zestien maanden tot zich te nemen,

's Bosch den 18 Februarij 1844.

F. J. VAN DE WAKKER.
A. R. GOOSSENS.

*** OP HEDEN ziet bij de GEBR. MULLER, Boekhandelaars te *'s Hertogenbosch*, het licht:

WENKEN OVER DE OORZAKEN VAN ACHTER EN VOORUITGANG IN DEN KLEINHANDEL, door den Majoor der Artillerie op non-activiteit, *L. FRANKAMP.* Prijs *f* 0,40.

Aan alle Kooplieden, Winkeliers en Beoefenaars der Staathuishoudkunde, zij dit alleszins belangrijke geschrift welmeenend aanbevolen.

*** Bij A. P. VAN LANGENHUIJSEN te *'s Hage* zijn bij gelegenheid van de H. VASTENTIJD de volgende werken gedrukt en te bekomen:

OEFENING VAN GODSVRUCHT tot den lijdenden Jesus, voor alle dagen der week, gedurende de Vasten, door den H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORIO. Prijs 15 Cents.

OEFENING VAN GODSVRUCHT tot het Goddelijk Kind Jesus, door den H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORIO. Prijs 10 Cents.

DE KEUZE VAN EENEN STAAT, door CH. GREG. ROSSIGNOLI, van de Societeit van Jesus. Uit het Fransch vertaald. — Prijs 60 cents.

OVERWEGINGEN VAN HET LIJDEN VAN JESUS CHRISTUS, door wijlen den Hoogeerwaarden en wijdberoemden Heer J. CRAMER, Protonotarius Apostolicus, Aartspriester van Holland en Zeeland, Pastoor in het Maagdenhuis te Amsterdam, Bijeenverzameld en uitgegeven door *J. Brinkman.* Professor in het Seminarie te Warmond. Pr. *f* 4.00.

HET SMARTELIJKE LIJDEN VAN ONZEN HEER JESUS CHRISTUS, naar de beschouwingen der zuster *Anna Catharina Emmerich*, Non in het klooster der Augustinessen van den Agnietenberg te Dulmen (in Westfalen, overleden den 9 Februarij 1824), Benevens hare Levenschets. Pr. *f* 3,00.

DE WARE BRUID VAN JESUS CHRISTUS of de door de oefening der kloosterlijke deugden geheiligde ordespersoon, in twee deelen 18o. *f* 1.80, dezelve in linnen gebonden *f* 2.10.

DE VOLMAAKTE CHRISTEN of volledige inleiding tot de christelijke volmaaktheid, benevens Mis-, Biecht-, en Communiegebeden, beide werken door den H. ALPHONSUS MARIA DE LIGUORIO, uit het Italiaansch vertaald door eenen priester van de Vergadering des Allerheiligsten Verlossers, met een op staal gegraveerd portret van den Schrijver, in twee deelen 18o. *f* 1.60; dezelve in linnen gebonden *f* 2.30.

DE ZIEL BRANDENDE VAN LIEFDE TOT GOD door hare vereeniging met de geheiligde Harten van Jesus en Maria. Prijs *f* 1.00.

VERHANDELING OVER HET GEWIGTIGE DES GEBEDS, om van God te verkrijgen al de noodige genade en de eeuwige zaligheid, door den Heiligen Alphonsus de Liguorio. Tweede druk. Prijs 50 cents.

HET LEVEN VAN DE H. THERESIA, Stichteres van de ongeschoeide Carmelieten of Barvoeters, getrokken uit de *Levens der Heiligen, Kerkvaders en Martelaren*, door den WelEerw. Heer E. S. VAN DER HAAGEN, Pastoor te Soeterwoude. Prijs *f* 0.60.

HANDBOEK VAN ONDERRIGTINGEN EN GEBEDEN, ten gebruike der leden van het Aartsbroederschap van het H. HART van Maria, in 8o. *f* 1.50.

GEBEDEN TEN DIENSTE DER LEDEN VAN HET BROEDERSCHAP, van het Allerheiligste en Onbevlekte Hart der H. Maagd Maria tot bekeering der zondaars. Tweede druk. Prijs 50 Cents.

GEBEDEN voor en na de H. Communie, getrokken uit de navolging van Christus. Door een R. K. Priester. Prijs 10 Cents.

GEBEDEN om in de tegenwoordigheid van het Allerhoogwaardigste Sacrament des Altaars, gedurende het gebed van veertig uren of onder de namiddag-godsdienst, uitgesproken te worden, door SIMON GOURDAN. Derde druk. Prijs 20 cents.

GEBEDEN voor de overledenen bij de Mysterien van den H. Rozenkrans. Derde druk. Prijs 10 Cts.

HET GELUKKIG JAAR, of het Jaar geheiligd door de overwegingen der lessen en voorbeelden van de Heiligen, door den Abbé ...., voorafgegaan door godvruchtige oefeningen gedurende het H. Misoffer. Prijs *f* 1.25.

HET GULDEN BOEKSKE, of de ootmoedigheid in beoefening gebragt. Eene nuttige onderrigting voor alle geloovigen. Prijs 25 Cents.

DE ZIEL OP DEN CALVARIE BERG; het lijden van Christus overwegende, en aan den voet des kruises, troost in haren kommer vindende. Vertaald door L. G. B., tweede verbeterde druk, vermeerderd met de H. Misse op het lijden onzes Heeren en den Kruisweg. Prijs *f* 1.25.

GEWIGTIGE LEERSTELLINGEN, betrekkelijk het H. Misoffer en de H. Communie. Tweede druk. Prijs 7½ cents.

DAGELIJKSCHE OEFENINGEN tot de H. Maagd Maria, bestaande in zeven zeer godvruchtige gebeden, inhoudende verscheidene opwekkingen ter vereering der H. Moeder Gods Maria, om tot een zalig einde te geraken. Prijs 10 cents.

GETIJDEN van de onbevlekte ontvangenis der Allerheiligste Maagd Maria. Prijs 7½ cents.

GODVRUCHTIGE EN BEKNOPTE LEIDING op den Kruisweg van Jerusalem naar Calvarie P. 25 C.

DE GEMEENZAME VERKEERING MET GOD. Naar het Fransch herzien en verbeterd. Tweede druk. Prijs 25 Cents.

BEZOEKEN BIJ JESUS CHRISTUS in het Allerheiligste Sacrament des Altaars, door den H. ALPH. MARIA DE LIGUORI. Uit het Italiaansch vertaald door J. TH. BEELEN, Can. Hon. Eccl. Cathedr. Leod. S. Theol. Doct. in Univ. Cath. Lovan. S. Script. et Lingg. Orientall. Prof. ord.

MANIER VAN ONDERWIJS, ten einde Protestanten tot de Roomsche kerk terug te brengen, en de Roomsch Katholijken in hun geloof te versterken, door den Eerw. heer DE LA FOREST, in leven Pastoor van het Heilige Kruis te Lyon en Hoogleeraar in de H. Godgeleerdheid te Parijs. *f* 1.50.

INSTELLING, VOORREGTEN EN AFLATEN van het Broederschap van Onze Lieve Vrouw des Bergs Carmel of den Schapulier. Geheel op nieuw overgezien. Prijs 12½ Cents.

*** **IEMAND** van middelbaren leeftijd en fatsoenlijke Familie, welke door Sterfgeval buiten betrekking is, zag zich gaarne tegen *Mei*, of vroeger geplaatst, tot het waarnemen van het HUISHOUDEN en VERZORGING VAN KERKGOED bij een R. C. Pastoor, of anders, als HUISHOUDSTER bij een bejaard Heer of Dame. Minder zonde zij zien op Salaris, dan wel op eene goede behandeling. — Op dit, een of ander reflecterende, gelieve men zich, te vervoegen met franco brieven bij den Drukker en Uitgever dezes, onder de letters A. L.

*** In eenen GEVESTIGDEN BOEKHANDEL, in eene der steden van *Noord-Braband*, wordt ter uitbreiding van denzelven gevraagd

EEN MEDEWERKENDE KOMPAGNON

van de R. K. Godsdienst, die *f* 2000 à *f* 3000 kan bijbrengen. Adres den Uitgever dezes. Brieven *franko*, Letter S.

Hervatting van den VOLKSCHUITEN-DIENST

op de Zuid-Willemsvaart.

Dagelijks behalve des Zondags, van *'s Bosch* des avonds ten 5 ure, en van *Maastricht* des morgens ten 6 ure; in Correspondentie met de Stoombooten op *Rotterdam*.

*** *Dingsdag den 27 Februarij* 1844, des morgens om 10 ure, zal de Notaris VAN BEVERWIJK, te *Schijndel, in de Houtert*, ¼ uur van het Kanaal Verkoopen:

50 *koopen* EIKENBOOMEN

geschikt voor MOLEN, KUIP, en TIMMERHOUT.

Graanmarkt

van 's HERTOGENBOSCH,

van Donderdag, Vrijdag en Zaturdag, den 15, 16 en 17 Februarij 1844.

Rogge, de aanvoer bestond uit 590 mudden, die ofschoon groot zijnde, ten gevolge der veelvuldige vraag, ten behoeve van alle eindens, tegen ruim vorige prijzen vlug is afgegaan.

Boekweit en Haver weinig ter markt en vondt, aan vorige koers goede kooplust; de navolgende prijzen zijn besteed geworden, als:

ROGGE	*f* 4,40 à *f* 5,00.
BOEKWEIT.	- 4,60 - - 5,00.
HAVER.	- 1,90 - - 2,35.

Zijnde de middelprijs van de Rogge, waarnaar de zetting van het brood op Donderdag den 15 Februarij is geschied, 4.73[86]

De 3 Nederl. ponden Roggebrood ....
Het .... Boter à *f* 0,50 à *f* 0,60.

EINDHOVEN den 20 Februarij 1844.

De Prijzen der Granen zijn heden alhier geweest:

ROGGE	*f* 4,60
BOEKWEIT	- 4,50
HAVER	- 2,40
Het Nederlandsch pond boter	- 0,52
De 4. . . . . Roggebrood	- 0,28

BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden, Maandag 19 Februarij 4½ Ure.

W. S. 2½ pCt. 53⅞, 1/16. Ditto 5 pCt. 100⅝, ¾. Synd. 4½ pCt. 95, 94¾. Handelm. 141¼, ⅛, 140⅞. O. I. 5 pCt. 99⅛, ½. Rijn Spoorw 97. Aand. Holl. Spw. 75½, 76½, ½. Ard. 35 p. c. 21¼, ⅛. Ditto Coupons 27, 26 p. Ditto 3 pCt. 32. Rust. 10 L. 2½ pCt. 45¼, 44½. Oude Huwen 5 pCt. 91⅞. De Stieglitz en Co. 90⅛. Columb. 11¼, 10¾. Peruan. 19, 18½. Eng. Bl. Grieken 13½, ⅝.

Ter drukkerij van D. A. A. de RooIJ.